

عنوان مقاله:

جهانی شدن و همگرایی منطقه ای کشورهای حوزه خلیج فارس

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

صمد فتوحی - دانشگاه سیستان و بلوچستان، دانشکده جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، زاهد

خلاصه مقاله:

جهانی شدن به مجموعه تحولاتی اطلاق می شود که تما می ابعاد زندگی بشر امروز را در بر گرفته است . به نظر رابرتسون جهانی شدن یک فرایند اقتصادی ، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی در جهان معاصر است . جهانی شدن روندی اجباری است وپروسه ای است که خود به خود انجام می گیرد . یکی از تئوری های مهم روابط بین الملل ، تئوری همگرایی است . همگرایی به معنای وحدت و ادغام نهاد های ملی در مراکز وسازمانهای فرا ملی است که پیش زمینه ی جهانی شدن می شدن دارای چالش هایی است که به خاطر فراهم نبودن زیر ساختهای کشورهای اسلامی در فرایند جهانی شدن با آن مواجهند . برای از بین بردن این چالش ها ی ا به حداقل رساندن آنها لازم است کشور های اسلامی که از نظر فرهنگی؛اقتصادی؛سیاسی؛تاریخی واجتماعی دارای وجوه مشترکی می باشند؛با توجه به تئوری همگرایی منطقه ای؛به مناطق همگرا تقسیم شوند .یکی از این مناطق؛کشورهای حوزه خلیج فارس است .کشورهای حوزه خلیج فارس شامل هشت کشور؛ ایران؛عراق؛ کویت؛عربستان ؛بحرین ؛ قطر؛امارات متحده عربی و عمان است؛این کشورها دارای سابقه تاریخی مشترکی هستند وبزرگترین دارنده؛تولید کننده وصادر کننده انرژی فسیلی جهان می باشند .خلیج فارس به عنوان بزرگترین منبع محیطی در بین همه آنها مشترک بوده واز نظر فرهنگی نیزاین کشورها بسیار بهم نزدیک می باشند.هدف این پژوهش که به صورت کتابخانه ای و با استفاده از اسناد و مدارک انجام گرفته، این است که ضمن بررسی فرایند جهانی شدن وچالش های کشورهای اسلامی؛کشورهای حوزه خلیج فارس را به عنوان یکی از مناطق همگرای اسلامی تبیین نماید.نتایج بدست آمده از این پژوهش نشان می دهد که کشورهای حوزه خلیج فارس با داتش ن شرایط مناسب برای همگرایی منطقه ای ، می توانند به عنوان یک منطقه همگرای مهم در جنوب غرب آسیا خود را از خطر چالش های جهانی شدن نجات دهند.

کلمات کلیدی:

جهانی شدن؛تئوری همگرایی؛همگرایی منطقه ای؛حوزه خلیج فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/82903>

